

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 185

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 828 din 13 decembrie 2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate privind Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017 pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției	2–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
57.	— Hotărâre privind stabilirea numărului maxim de posturi pentru Institutul Național al Magistraturii	10
58.	— Hotărâre privind modificarea datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Murgeni, județul Vaslui	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
2.566/2017.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică A, a Liceului „Stephan Ludwig Roth”, situat în Piața G. Enescu nr. 7, municipiul Mediaș, județul Sibiu	12–13
2.567/2017.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, a Școlii elementare evanghelice, situată în satul Gherdeal nr. 51, comuna Bruiu, județul Sibiu	13–14
2.568/2017.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, a Școlii elementare evanghelice, situată în satul Bruiu nr. 314, comuna Bruiu, județul Sibiu	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 828**

din 13 decembrie 2017

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate privind Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017 pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România din Senat.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.873 din 23 noiembrie 2017 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.814L/2/2017.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată că din formularea art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 nu rezultă cu claritate și precizie care este rolul acesteia prin raportare la rolul comisiilor permanente ale celor două Camere cu atribuții de avizare și raportare în domeniul actelor normative cu incidență asupra justiției, în special prin raportare la comisiile juridice permanente ale Camerei Deputaților și Senatului. Invocându-se art. 64 alin. (4) din Constituție, precum și art. 4 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, se concluzionează în sensul că se pot înființa comisii speciale comune ale celor două Camere pentru avizarea unor acte normative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire ale acestora.

4. Raportat la hotărârea criticată, se constată că aceasta dispune înființarea unei comisii speciale comune al cărei obiectiv în privința legilor din domeniul justiției nu este clar. Astfel, se arată că aceasta nu avizează acte normative complexe, ceea ce înseamnă că, potrivit art. 6 alin. (1) din hotărâre, pare că aceasta ar elabora propuneri legislative de modificare a legilor cu incidență asupra justiției, caz în care s-ar aplica dispozițiile art. 8 alin. (4)—(7) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Însă, din modul de redactare a textului art. 1 alin. (1) lit. j) din hotărâre, rezultă că scopul comisiei este acela de a amenda propuneri legislative deja formulate sau care vor fi formulate de titularii ai dreptului de inițiativă legislativă, propuneri care se află/vor intra în procedură parlamentară. Într-o asemenea situație, aceste inițiative legislative intră sau își continuă procedura de legiferare obișnuită, ajungând în fața comisiilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, respectiv în fața plenului celor două Camere, astfel încât comisiile permanente și Plenul celor două

Camere să își poată realiza competențele respective cu respectarea principiului bicameralismului diferențiat și funcțional instituit de Constituție, ulterior revizuirii din 2003. De asemenea, se arată că obiectivul comisiei prevăzut la art. 1 alin. (1) lit. j) din hotărâre nu poate fi încadrat la „alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii”, întrucât, în cazul de față, nu există alte scopuri, de vreme ce obiectul de activitate al comisiei speciale vizează „înglobarea”, „punerea de acord, modificarea” sau „transpunerea” unor acte normative deja existente.

5. Așadar, nu se poate cunoaște cu certitudine sau deduce pe cale de interpretare care este scopul vizat de art. 1 alin. (1) lit. j) din hotărâre. Lipsa de claritate și precizie a acestui scop prin raportare la celelalte obiective ale comisiei speciale generează impredictibilitate cu privire la procedura ulterioară de legiferare pe care trebuie să o urmeze cele două Camere. Fie este vorba de o comisie specială ce elaborează propuneri legislative noi, caz în care procedura legislativă nu ar mai trebui să parcurgă etapa obligatorie a avizării de către comisiile permanente ale celor două Camere, fie este vorba de o comisie *sui generis*, care se adaugă în procedura avizării legilor de către comisiile permanente. Această neclaritate este de natură să încalce art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât lasă loc arbitrarului și incertitudinii în procesul de legiferare. De asemenea, sunt încălcate și prevederile art. 64 alin. (4) din Constituție, precum și art. 4 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, întrucât nu rezultă scopul efectiv pentru care această comisie a fost înființată și confuziei create între rolul comisiilor permanente ale celor două Camere și rolul Comisiei speciale comune ale celor două Camere.

6. În absența unui scop clar definit al Comisiei speciale, activitatea acesteia va consta în întocmirea și transmiterea unui raport cu privire la actele normative cu incidență asupra justiției dezbătute în cadrul Comisiei speciale atât către Biroul permanent al Camerei Deputaților, cât și către Biroul permanent al Senatului pentru a fi dezbătut împreună cu propunerile legislative atât de plenul Camerei Deputaților, cât și de plenul Senatului.

7. Se arată că instituirea în beneficiul Comisiei speciale a competenței generale de a examina, modifica și completa toate actele normative cu incidență asupra justiției elimină din competența comisiilor juridice permanente ale Camerei Deputaților și Senatului dezbateră inițiativelor și proiectelor legislative existente sau viitoare cu incidență într-un întreg domeniu de reglementare ce ținea de competența lor exclusivă. În consecință, se apreciază că este afectat principiul conform căruia dezbateră parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în Plenul celor două Camere. Or, această evaluare este posibilă numai atunci când organele de lucru interne ale fiecărei Camere, competente să avizeze și să întocmească rapoarte, se pot exprima cu privire la conținutul respectivelor proiecte de lege

sau propuneri legislative; în caz contrar, se încalcă principiul bicameralismului. Se mai arată că, întrucât aceste acte normative nu mai sunt avizate de către alte comisii permanente, devine neclară ordinea de sesizare a Camerelor în materia actelor normative cu incidență asupra domeniului justiției. Cu privire la importanța comisiilor permanente sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 48 din 17 mai 1994 și nr. 209 din 7 martie 2012. În consecință, se arată că prin modul în care a fost reglementat obiectivul Comisiei speciale este încălcat principiul bicameralismului prevăzut de art. 61 alin. (2) din Constituție.

8. Se mai arată că Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 nu prevede un termen-limită pentru finalizarea obiectivelor stabilite, întrucât termenul expres reglementat de art. 6 alin. (1) din hotărâre, pe lângă faptul că nu este corelat cu art. 1 alin. (1) lit. j) din hotărâre, poate fi oricând extins prin decizia Birourilor permanente la solicitarea președintelui Comisiei. Se ajunge, astfel, la permanentizarea activității Comisiei, fiind înlăturată, în aceste condiții, competența comisiilor permanente cu privire la dezbaterile actelor normative dintr-un întreg domeniu de reglementare. Prin urmare, întrucât Comisia specială funcționează pe o perioadă nedeterminată și nedeterminabilă, este încălcată distincția pe care legiuitorul o face între comisiile permanente și cele speciale, ceea ce este contrar art. 64 alin. (4) din Constituție.

9. Cu privire la durata de funcționare a Comisiei speciale, se arată că un proiect/propunere legislativă inițiată chiar la finalul duratei de funcționare a Comisiei speciale, fiind transmisă acesteia, va conduce la prelungirea duratei de funcționare a acesteia sau la lipsa dezbaterii respectivului act în cadrul Comisiei, și, deci, la încălcarea propriei hotărâri de înființare.

10. Pe rolul Curții Constituționale se află și sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, sesizare formulată de un număr de 64 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal.

11. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.930 din 27 noiembrie 2017 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.834L/2017.

12. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate** se arată că Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 a fost adoptată cu încălcarea competențelor reglementate prin Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Regulamentul Camerei Deputaților și Regulamentul Senatului pentru constituirea comisiilor speciale comune, în contradicție cu atribuțiile conferite fiecărei Camere a Parlamentului, în parte.

13. În sensul celor de mai sus, se apreciază că singurele activități comune de legiferare sau de avizare a unui proiect sau propuneri legislative sunt cele menționate la art. 13 pct. 2, 10, 11 și 12 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, respectiv aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat, a legilor rectificative și a contului de execuție bugetară, statutul deputaților și senatorilor, reexaminarea legii bugetului de stat, a bugetului asigurărilor sociale de stat și a legii adoptate prin angajarea răspunderii Guvernului, precum și a proiectelor/propunerilor de revizuire a Constituției în cazul în care, prin procedura de mediere, Camerele nu ajung la un acord. Orice altă procedură comună se situează în afara dispozițiilor constituționale ale art. 65 și 75.

14. Se arată că toate activitățile comisiei speciale comune instituite prin Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 sunt în competența de analiză și raport a Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, astfel cum acestea sunt prevăzute de art. 60 pct. 13 din Regulamentul Camerei

Deputaților, drept pentru care se putea constitui, în mod excepțional, o comisie specială a Camerei Deputaților sau a Senatului pentru a elabora/aviza proiecte/propuneri legislative pentru ca, în funcție de competența conferită de art. 75 din Constituție pe fiecare domeniu în parte, să fie sesizată camera de reflecție/decizională corespunzătoare. Astfel, în cazul constituirii unei comisii speciale a Senatului pentru punerea în acord cu deciziile Curții Constituționale a reglementărilor de natură civilă, penală sau de procedură penală, propunerea legislativă va fi înscrisă pe ordinea de zi a Senatului ca primă Cameră sesizată. În schimb, pentru modificarea Legii nr. 317/2004, printr-o propunere legislativă elaborată de o comisie specială a Camerei Deputaților va fi înscrisă pe ordinea de zi a Camerei Deputaților ca primă Cameră sesizată, urmând ca Senatul să o discute în calitate de Cameră decizională. Prin urmare, în mod greșit a fost constituită o comisie specială comună pentru întregul spectru de acte normative vizate prin obiectivele sale.

15. Finalitatea comisiei speciale comune este elaborarea unui raport asupra propunerilor legislative enumerate, care, însă, nu poate fi supus decât dezbaterii Parlamentului reunit în ședință comună conform art. 8 alin. (6) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Nici Camera Deputaților și nici Senatul nu pot fi sesizate de o comisie specială comună, ci numai de una constituită la nivelul Camerei Deputaților/Senatului, după caz; în acest sens sunt invocate dispozițiile art. 99 din Regulamentul Camerei Deputaților și art. 77 din Regulamentul Senatului.

16. Prin urmare, se concluzionează în sensul că Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) raportate la art. 65 și art. 75 din Constituție.

17. În subsidiar, se solicită constatarea neconstituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 95/2017 pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, întrucât caracterul neconstituțional al primei hotărâri afectează hotărârea și după modificare. Se apreciază că a fost încălcat principiul legalității, întrucât hotărârea menționată consacră o normă derogatorie cu încălcarea art. 62 din Legea nr. 24/2000. Norma derogatorie instituită de la dispozițiile art. 60 pct. 13 din Regulamentul Camerei Deputaților este neconstituțională, întrucât creează o competență de legiferare a Parlamentului reunit în ședință comună, fapt care contravine art. 65 și 75 din Constituție, care instituie caracterul bicameral, de dezbateri și adoptare a proiectelor și propunerilor legislative, stabilind, în funcție de domeniul de reglementare, Senatul sau Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată și ulterior adoptarea proiectelor sau propunerilor legislative de către Camera Deputaților sau de Senat în procedură de cameră decizională. Prin urmare, se concluzionează în sensul că Hotărârea Parlamentului nr. 95/2017 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) raportate la art. 74 și art. 75 din Constituție.

18. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările au fost comunicate președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților și al celui al Senatului.

19. **Președintele Camerei Deputaților**, în Dosarul nr. 2.814L/2/2017, a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate.

20. În acest sens se arată că autonomia regulamentară de care beneficiază cele două Camere ale Parlamentului dă dreptul acestora să dispună cu privire la actele de aplicare a

regulamentelor Parlamentului în vederea desfășurării activității parlamentare; în susținerea celor antereferte sunt redade considerente cuprinse în Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, Decizia nr. 22 din 27 februarie 1995, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012 și Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012.

21. Se susține că art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 stabilește atribuțiile comisiei speciale comune, aceasta având calitatea de comisie raportoare care primește de la Biroul permanent reunit al Camerei Deputaților și al Senatului inițiativele legislative. Această comisie specială a preluat limitat un obiectiv al comisiilor juridice permanente, care are obligația întocmirii unui raport ce urmează să fie supus aprobării Biroului permanent al Camerei Deputaților și, ulterior, Plenului Camerei Deputaților pentru ca, după finalizarea acestor proceduri, raportul împreună cu legea de aprobare sau respingere să fie înaintate Biroului permanent al Senatului și, în final, Plenului Senatului. Se mai susține că această comisie are un termen determinat de lucru, conform art. 6 din hotărâre.

22. Cu privire la aprecierile autorilor sesizării de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului bicameralismului, se arată că acestea nu pot fi supuse analizei Curții Constituționale decât după finalizarea procedurilor parlamentare, respectiv după ce se va da un vot final. Prin instituirea unei comisii speciale nu se încalcă principiul bicameralismului. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5), art. 61 și art. 64 alin. (4) din Constituție, modificarea art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 clarificând scopul comisiei speciale comune.

23. Se concluzionează în sensul că această comisie are drept obiectiv elaborarea de propuneri legislative în domeniul justiției și întocmirea rapoartelor de fond asupra inițiativelor legislative care sunt deja în procedură sau care vor intra pe perioada desfășurării activității Comisiei, lăsând plenului fiecărei Camere atribuția suverană de a le dezbate și de a decide asupra adoptării/respingerii acestora, respectând, astfel, principiul bicameralismului.

24. **Președintele Camerei Deputaților**, în Dosarul nr. 2.834L/2/2017, a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate.

25. În acest sens se arată că, potrivit art. 64 alin. (4) teza finală din Constituție, Camerele își pot constitui comisii comune, atât comisii permanente, cât și comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Prin urmare, concluzionează că legiuitorul constituant a decis să nu limiteze sau să restrângă sfera și domeniile în care pot fi constituite comisii comune speciale, drept pentru care nu se poate susține că acestea pot fi instituite doar pentru proiectele/propunerile legislative care sunt dezbătute în ședințe comune. De altfel, art. 8 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului se referă la acte sau propuneri legislative în general, și nu doar la inițiativele legislative enumerate la pct. 2, 10, 11 și 12 din art. 13 al aceluiași regulament.

26. Se mai arată faptul că, în practica parlamentară, au mai existat situații în care au fost instituite comisii speciale comune pentru elaborarea unor propuneri legislative care sunt dezbătute și adoptate separat de cele două Camere ale Parlamentului, fiind indicată în acest sens Hotărârea Parlamentului României nr. 18/2013 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerilor legislative privind legile electorale, modificată și completată prin Hotărârea Parlamentului României nr. 1/2015.

27. În final, se subliniază că propunerile legislative elaborate de comisia comună specială, precum și rapoartele întocmite de aceasta se înregistrează, respectiv se depun la Camera competentă să le dezbate și să le adopte ca primă Cameră sesizată, în deplină concordanță cu principiul bicameralismului prevăzut de art. 75 din Constituție, urmând a fi înaintate către Camera decizională. Respectarea acestui principiu garantează constituționalitatea hotărârilor Parlamentului României nr. 69/2017 și nr. 95/2017.

28. **Președintele Senatului**, în dosarele nr. 2.814L/2/2017 și nr. 2.834L/2/2017, a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, prin care se solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate.

29. Se susține că, indiferent dacă sunt permanente sau constituite pentru îndeplinirea unui scop determinat, comisiile sunt organe de lucru ale Parlamentului atât în Camera Deputaților, cât și în Senat. Activitatea acestora are caracter pregătit pentru a oferi forului deliberativ toate elementele adoptării deciziei. Dezbaterile care au loc în cadrul ședințelor comisiilor se finalizează cu întocmirea de rapoarte care au rolul de a pregăti și facilita desfășurarea lucrărilor, respectiv a dezbaterilor în plenul fiecărei Camere sau în plenul Camerelor reunite. Dat fiind caracterul de organe de lucru interne ale comisiilor parlamentare, indiferent că sunt permanente sau speciale, natura juridică a actelor întocmite de acestea este aceea a unui act preliminar, având caracter de recomandare.

30. Se arată că, în practica parlamentară, au mai fost înființate, potrivit prevederilor constituționale și regulamentare, comisii speciale cu obiect de activitate similar, respectiv Comisia specială comună pentru dezbateră în fond, în procedură de urgență, a Codului penal, a Codului de procedură penală, a Codului civil și a Codului de procedură civilă, prin Hotărârea Parlamentului României nr. 9/2009. Dispozițiile regulamentelor celor două Camere nu fac distincție cu privire la obiectul de activitate a unei comisii speciale, dimpotrivă, acestea lasă la latitudinea suverană a plenului comun să decidă obiectul, atribuțiile, respectiv procedurile generale de lucru ale acesteia în vederea îndeplinirii scopului pentru care a fost înființată, în limitele și condițiile prevăzute.

31. Compunerea comisiei speciale comune a avut la bază configurația politică rezultată din alegeri, iar propunerile pentru numirea membrilor au fost făcute în considerarea calității acestora, respectiv de specialiști, deputați și senatori juriști, majoritatea fiind membri ai celor două Comisii juridice ale Parlamentului.

32. Cu privire la încălcarea principiului bicameralismului, se arată că invocarea unei asemenea critici de neconstituționalitate poate fi realizată numai după ce procesul de legiferare s-a finalizat prin etapa procedurală a „adoptării” inițiativei legislative de către ambele Camere, în ședințe separate, conform competenței acestora. În raportul Comisiei speciale comune vor fi cuprinse mențiunile cu privire la caracterul legii și la competența decizională a Camerei corespunzătoare în vederea adoptării inițiativei legislative.

33. Obiectul de activitate cu caracter legislativ al comisiei speciale comune nu se limitează la legile care se adoptă în ședința comună a celor două Camere. Un alt aspect care duce la realizarea scopului propus prin înființarea comisiei speciale comune constă și în celeritatea adoptării, de către Camere, potrivit competenței luării în dezbateră prevăzute de art. 75 alin. (1) din Constituție, subliniindu-se faptul că propunerea legislativă de modificare a art. 96 din Legea nr. 303/2004 este dezbătută de aproape 3 ani de comisiile permanente de specialitate, fără să se fi ajuns, până în prezent, la o soluție care

să poată fi promulgată pentru a produce efectele urmărite de inițiatori.

34. Se mai arată că modificarea art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017, prin Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017, a intervenit în sensul îmbunătățirii textului pentru a putea fi aplicat, comisia specială comună neputându-și transmite sieși inițiativele legislative aflate pe rolul altor comisii. Se mai indică faptul că dacă un singur parlamentar poate iniția o propunere legislativă, cu atât mai mult o comisie parlamentară o poate elabora, prin membrii săi, aceasta constituindu-se într-un grup de lucru la care sunt invitați și destinatarii proiectului de act normativ și care vor pune în aplicare măsurile adoptate.

35. Curtea, având în vedere obiectul sesizărilor de neconstituționalitate, în temeiul art. 139 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, a dispus conexarea Dosarului nr. 2.834L/2/2017 la Dosarul nr. 2.814L/2/2017, care este primul înregistrat.

CURTEA,

examinând sesizările de neconstituționalitate, punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

36. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

37. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie, în Dosarul nr. 2.814L/2/2017, „Hotărârea Parlamentului României pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției”. Curtea reține că această hotărâre se identifică cu nr. 95/2017 și a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 22 noiembrie 2017.

38. În Dosarul nr. 2.834L/2/2017, obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 29 septembrie 2017, precum și Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017 pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 22 noiembrie 2017.

39. Din analiza sesizării de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 2.814L/2/2017, Curtea constată că, deși autorul acesteia se referă la Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017, în realitate, prin întreaga sa critică acesta se referă la actul de bază asupra căruia a intervenit Parlamentul prin adoptarea unui act modificator, respectiv la Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017, astfel cum aceasta a fost modificată prin Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017. De asemenea, din analiza sesizării de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 2.834L/2/2017, Curtea constată că, deși autorii sesizării contestă constituționalitatea actului de bază, cât și al celui modificator, în realitate, critica de neconstituționalitate a acestora vizează actul de bază, respectiv

Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017, astfel cum aceasta a fost modificată prin Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017.

40. Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că, în ambele dosare, obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 69/2017, astfel cum acestea au fost modificate prin Hotărârea Parlamentului României nr. 95/2017.

41. Autorii sesizării invocă, în susținerea acestora, prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității și calitatea actelor normative, art. 61 alin. (2) privind principiul bicameralismului, art. 64 alin. (4) cu referire la comisiile speciale comune ale celor două Camere, art. 65 privind ședințele Camerelor, art. 74 privind inițiativa legislativă și art. 75 privind sesizarea Camerelor. De asemenea, în argumentarea sesizării de neconstituționalitate, se fac referiri la art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, art. 60 pct. 13 și art. 99 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 77 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 20 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 4 alin. (2) și art. 8 alin. (1) și (6) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 19 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

— Art. 62 din Legea nr. 24/2000: *„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază”.*

— Art. 60 pct. 13 din Regulamentul Camerei Deputaților: *„Comisiile permanente se aleg, de regulă, pe întreaga durată a legislaturii. Constituirea de noi comisii permanente, desființarea de comisii sau modificarea domeniilor de activitate se pot face la începutul fiecărei sesiuni ordinare. Denumirile și domeniile de activitate ale comisiilor permanente sunt următoarele:[...]*

13. *Comisia juridică, de disciplină și imunități constituționalitatea proiectelor de legi și a propunerilor legislative; reglementări în domeniul dreptului civil, penal, contravențional, procedură civilă, penală, administrativă, organizarea judecătorească; alte reglementări cu caracter precumpănitor juridic; probleme de disciplină parlamentară, incompatibilități și imunități.”;*

— Art. 99 din Regulamentul Camerei Deputaților: *„(1) Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul, sub semnătura unui membru al Guvernului, au dreptul de a prezenta amendamente la comisia sesizată în fond, în termenele stabilite de art. 65 alin. (4).*

(2) Pentru propunerile legislative elaborate de o comisie parlamentară specială amendamentele se depun la acea comisie în termen de 7 zile de la anunțarea în plenul Camerei Deputaților. În aceeași zi cu anunțarea în plen propunerea legislativă se comunică Guvernului. După expirarea termenului de depunere a amendamentelor, comisia este obligată în termen de 5 zile să întocmească un raport suplimentar asupra acestora, care se va difuza deputaților. Numai după împlinirea acestui termen propunerea legislativă poate fi înscrisă pe ordinea de zi.

(3) Amendamentele formulate de către deputați se depun în scris, motivat și sub semnătura inițiatorului, la comisia sesizată în fond, cu precizarea, dacă este cazul, a grupului parlamentar din care face parte.

(4) Amendamentele Guvernului se depun numai sub semnătura unui membru al Guvernului la Biroul permanent și vor fi transmise comisiei sesizate în fond.

(5) Data depunerii amendamentului este data înregistrării sale la comisie sau la Biroul permanent, după caz, unde se va ține o evidență specială a tuturor amendamentelor primite. La cerere, se va elibera autorului o dovadă că amendamentul a fost primit.

(6) Comisia sesizată în fond sau, după caz, comisia specială se pronunță asupra tuturor amendamentelor înregistrate, cu respectarea termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Numai în cazul în care consideră necesar comisia va solicita și avizul unei alte comisii asupra unuia sau mai multor amendamente.

(7) Președintele comisiei sesizate în fond poate solicita punctul de vedere al Consiliului Legislativ cu privire la unele amendamente, punct de vedere care va fi trimis în termenul stabilit de comisie.

(8) Pentru amendamentele orale, prezentate în plen, cu respectarea art. 108 alin. (3), avizul comisiei se dă tot oral de către raportor, la solicitarea președintelui Camerei.

(9) Este interzis președintelui Camerei să supună dezbaterii sau votului un amendament asupra căruia comisia nu s-a pronunțat, cu excepția situației prevăzute la art. 38 lit. c).";

— Art. 77 din Regulamentul Senatului: „(1) La propunerea Biroului permanent, Senatul poate hotărî constituirea unor comisii speciale pentru elaborarea sau avizarea unor propuneri legislative, pentru evaluarea legislației dintr-un anumit domeniu sau pentru alte scopuri, indicate în hotărârea de înființare a comisiei.

(2) Prin hotărârea de înființare se vor preciza, la propunerea Biroului permanent cu consultarea Comitetului liderilor, senatorii ce compun comisia și biroul acesteia, precum și termenul la care va fi depus raportul comisiei.

(3) Propunerile legislative elaborate sau avizate de comisia specială se distribuie senatorilor pentru formularea de amendamente, în termenul stabilit de Biroul permanent. Pe baza amendamentelor, comisia va întocmi raportul în conformitate cu regulamentul propriu de organizare și funcționare.

(4) Raportul comisiei este depus la Biroul permanent, care va asigura includerea lui în proiectul ordinii de zi, în termen de cel mult 10 zile de la data depunerii.

(5) La cererea motivată a comisiei, Senatul poate aproba prelungirea termenului stabilit pentru depunerea raportului. În acest caz comisia poate prezenta la termen un raport preliminar.

(6) Membrii comisiilor speciale își păstrează și calitatea de membri ai comisiilor permanente.

(7) Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiilor speciale vor fi reglementate de birourile acestora, în măsura în care prevederile art. 43—65 nu sunt îndestulătoare.”;

— Art. 4 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului: „(2) Cele două Camere își pot constitui, în afara comisiilor comune permanente, comisii speciale și comisii de anchetă parlamentară.”;

— Art. 8 alin. (1) și (6) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului: „(1) La nivelul Parlamentului se pot constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte normative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii. [...]

(6) Propunerile legislative elaborate de comisiile speciale și rapoartele acestor comisii se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi a ședințelor comune ale celor două Camere de către birourile permanente.”

42. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. l) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992 atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, un grup parlamentar, respectiv un număr de 64 de deputați, cât și sub aspectul obiectului sesizării, respectiv, și anume o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, și anume Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017.

43. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (5) și art. 64 alin. (4) din Constituție, în sensul că art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 nu este clar, precis și previzibil, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a stabilit că dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție se aplică și în privința hotărârilor Parlamentului, în sensul că cerințele de calitate a actelor normative se referă și la aceste hotărâri [Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 28 septembrie 2016, paragraful 57].

44. Textul punctual criticat, potrivit căruia Comisia specială comună are drept obiectiv „examinarea, modificarea și completarea, după caz, a tuturor actelor normative cu incidență asupra justiției, în vederea reformării sistemului judiciar, aflate în procedură parlamentară, precum și a celor ce urmează a intra în procedură parlamentară, pe toată perioada desfășurării activității Comisiei speciale și care vor fi transmise acesteia” reprezintă o îmbunătățire sub aspectul formulării față de textul inițial al art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017, care fixa drept obiectiv al Comisiei comune speciale transmiterea către sine însăși a tuturor actelor normative cu incidență asupra justiției, aflate în procedură parlamentară la comisiile permanente, în vederea interpretării și adoptării, în corelare cu obiectivele comisiei. Or, acest din urmă text este, în realitate, cel ce prezenta probleme de previzibilitate, întrucât Comisia nu își putea transmite sine însăși propuneri/proiecte legislative aflate în procedură parlamentară sau care urmau să intre în această procedură.

45. Chiar și noul text al art. 1 alin. (1) lit. j) din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 prezintă o anumită deficiență redacțională în sensul că sintagma „aflate în procedură parlamentară, precum și a celor ce urmează a intra în procedură parlamentară” vizează „actele normative cu incidență asupra justiției”; or, în realitate, Comisia specială comună are ca obiectiv, printre altele, examinarea, modificarea și completarea, după caz, a tuturor actelor normative cu incidență asupra justiției, în vederea reformării sistemului judiciar, **sens în care proiectele/propunerile legislative** aflate în procedură parlamentară, precum și cele ce urmează a intra în această procedură pe toată durata desfășurării activității Comisiei speciale vor fi transmise acesteia.

46. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, a statuat că semnificația noțiunii de „previzibilitate” depinde într-o mare măsură de conținutul normei juridice despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și **calitatea destinatarilor săi**. În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale, sens în care se reține, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 316 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 23.

47. Deficiența redacțională anterior menționată vizează acuratețea exprimării, fără a fi de natură să imprime actului normativ în cauză un caracter imprevizibil, întrucât **destinatarii acestuia, având în vedere calitatea lor [parlamentari], pot cu ușurință determina sensul dispoziției normative**. Astfel,

redactarea textului în discuție [art. 1] permite determinarea rolului acestei Comisii comune speciale, respectiv acela de a centraliza proiectele de legi și propunerile legislative aflate în diferite etape/proceduri parlamentare în vederea elaborării unei propuneri legislative complete, coerente și unitare în domeniile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—j) din hotărâre.

48. Principala critică de neconstituționalitate, raportată la art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 65, 74 și 75 din Constituție, vizează faptul că o comisie specială comună nu poate fi instituită în scopul modificării/completării Codului penal/Codului de procedură penală/legilor din domeniul justiției, întrucât aceste legi se dezbate și se adoptă, potrivit Constituției, în ședințe separate de către Camera Deputaților și Senat, or, comisia specială comună se instituie numai în privința proiectelor/propunerilor legislative ce se supun dezbaterii și adoptării plenului reunit al Parlamentului.

49. Curtea constată că, potrivit art. 64 alin. (4) din Constituție, „Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune”. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, comisiile parlamentare sunt definite drept organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului a căror activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei [Decizia Curții Constituționale nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, sau Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012].

50. Cu privire la comisiile comune speciale, art. 8 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevede că la nivelul Parlamentului se pot constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte normative complexe, **pentru elaborarea unor propuneri legislative** sau pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii. Prin modul de formulare al art. 1 din Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 reiese că aceasta a fost constituită pentru elaborarea unor propuneri legislative care vizează Codul de procedură penală, Codul penal și legile din domeniul justiției. De principiu, elaborarea nu înseamnă ca însăși Comisia specială să inițieze proiectul/propunerea legislativă, pentru că acesta nu are drept de inițiativă legislativă [a se vedea art. 74 din Constituție și Decizia nr. 474 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 3 august 2016, paragraful 36]. Prin urmare, Comisia specială comună **fie întocmește un raport asupra unui proiect/unei propuneri legislative preexistent/e, iar deputații și senatorii membri ai Comisiei depun amendamente care sunt admise/respinse, după caz, fie concepe o propunere legislativă care poate face obiectul unei inițiative legislative ulterioare. Așadar, noțiunea de elaborare a unor propuneri legislative are o sferă largă de cuprindere, modalitatea concretă de lucru a Comisiei speciale comune urmând a fi stabilită de membrii acesteia.**

51. Constituția nu cuprinde o prevedere expresă sau implicită în sensul că se pot constitui comisii speciale comune numai pentru situațiile în care Parlamentul lucrează în ședințe comune, stabilind doar posibilitatea constituirii lor. O asemenea reglementare constituțională generală, raportată la funcția de legiferare a Parlamentului, a avut în vedere criteriul coerenței, completitudinii și unității actului legislativ, și nu pe cel al modului de lucru al Parlamentului în ședință comună sau separată. Este evident că o comisie specială comună își poate realiza mai eficient obiectivul propus printr-o conlucrare directă între deputați și senatori, materializată atât prin elaborarea unor propuneri proprii, cât și prin reunirea proiectelor/propunerilor

legislative aflate în diferite faze ale procedurii parlamentare. Mai mult, nu se ajunge la dispărarea efortului parlamentar prin depunerea simultană sau succesivă a altor proiecte/propuneri legislative, care ar putea conține prevederi paralele/antitetice, care, astfel, ar putea afecta unitatea efortului parlamentar de elaborare a unei propuneri legislative coerente, complete și unitare în privința legii respective. De asemenea, Curtea reține că, în vederea adoptării unui act normativ coerent și fundamentat, din punctul de vedere al organizării procedurii de lucru, Parlamentul trebuie să dea dovadă de suplețe și flexibilitate, în limitele Constituției și ale regulamentelor parlamentare. Prin urmare, rațiunile constituționale ale consacării comisiilor speciale comune sunt evidente, revenind Parlamentului decizia de oportunitate a constituirii acestora.

52. Cu privire la competența comisiei speciale comune de a elabora o propunere legislativă, care se dezbate și se adoptă în ședințe separate sau comune ale celor două Camere, Curtea constată că în plenul reunit ale celor două Camere se adoptă numai legile ce privesc aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat [art. 65 alin. (2) lit. b)]; stabilirea statutului deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora [art. 65 alin. (2) lit. j)], aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene și la actele de revizuire ale acestora [art. 148 alin. (1) și (3)], aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord [art. 149] și revizuirea Constituției, în ipoteza în care prin procedura de mediere nu se ajunge la un acord [art. 151 alin. (2)]. În fine, Curtea observă că semnificația dispozițiilor art. 65 alin. (2) lit. k) din Constituție, potrivit cărora Camerele își desfășoară lucrările în ședințe comune pentru îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședință comună, nu este aceea ca pe cale regulamentară să se adauge și alte domenii legislative în sfera de competență a plenului reunit, ci a unora care nu vizează funcția legislativă a Parlamentului. În caz contrar, s-ar ajunge la situația în care competența specială de legiferare a plenului reunit să fie completată, aceasta putând în timp deveni regula în ceea ce privește procedura de legiferare. Or, *exceptio est strictissimae interpretationis* [a se vedea și Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017, paragraful 43].

53. Astfel, dacă textul constituțional prevede că legile care vizează organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public [art. 73 alin. (3) lit. l)] se adoptă ca **primă Cameră sesizată de Camera Deputaților, Cameră decizională fiind Senatul** [art. 75 alin. (1)], textul regulamentar nu poate modifica art. 65 sau art. 75 alin. (1) din Constituție în sensul că legile antereferte să fie adoptate în ședință comună [a se vedea și Decizia nr. 474 din 28 iunie 2016, paragrafele 28 și 29]. De asemenea, legile care vizează infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora [art. 73 alin. (3) lit. h)], precum și cele de procedură penală, chiar dacă nu sunt nominalizate în mod expres printre cele care se adoptă în ședințe separate, în virtutea regulii generale prevăzute la art. 65 alin. (1) din Constituție, ele se dezbate și se adoptă în ședințe separate, **Cameră de reflecție fiind Senatul, iar Cameră decizională, Camera Deputaților.** În ședințe comune se dezbate și se adoptă numai proiectele/propunerile legislative expres prevăzute de Constituție [a se vedea și Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, paragraful 43].

54. De asemenea, Curtea reține că, întrucât criteriile de partajare a competențelor celor două Camere, precum și modalitatea de soluționare a unor eventuale conflicte de competențe sunt expres prevăzute în Legea fundamentală,

fiecare Cameră a Parlamentului este obligată să aplice întocmai art. 75 din Constituție (Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010, Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015, paragrafele 31—33, sau Decizia nr. 619 din 11 octombrie 2016, paragraful 43). Rezultă că propunerea legislativă astfel elaborată va urma dezbateră și adoptarea sa în ședință comună sau separată, cu luarea în considerare a prevederilor art. 65, 74 și 75 din Constituție. Astfel, raportat la cauza de față, Curtea constată că **propunerile legislative referitoare la legile din domeniul justiției vor fi adoptate ca primă Cameră sesizată de Camera Deputaților, iar ca și Cameră decizională de Senat, în timp ce propunerile legislative referitoare la Codul penal/Codul de procedură penală vor fi adoptate ca primă Cameră sesizată de Senat, iar ca și Cameră decizională de Camera Deputaților.**

55. Așadar, constituirea a unei comisii speciale comune *per se* nu poate afecta în niciun caz dispozițiile constituționale ale art. 65 referitoare la modul de lucru al Parlamentului în ședință comună sau separată și ale art. 75 referitoare la ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului.

56. Faptul că art. 8 alin. (6) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevede că propunerile legislative elaborate de comisiile speciale și rapoartele acestor comisii se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi a ședințelor comune ale celor două Camere de către birourile permanente nu înseamnă că toate propunerile legislative astfel elaborate vor fi adoptate în ședință comună. Dimpotrivă, **acest text regulamentar prevede numai caracterul prioritar al înscrierii pe ordinea de zi a propunerilor legislative elaborate de comisiile speciale comune, nereglementând, așadar, obligativitatea adoptării propunerilor legislative ce fac obiectul Comisiei speciale comune în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului.** Desigur, numai propunerile legislative care țin de competența de adoptare a plenului reunit se înscriu pe ordinea de zi a acestuia. Mai mult, art. 8 alin. (7) din același Regulament stabilește că „*Prevederile art. 21—29 se aplică în mod corespunzător propunerilor legislative elaborate de comisiile speciale*”, iar **normele la care se trimit reglementează în mod distinct procedura de legiferare în ședințe separate și comune ale Camerelor după criteriul domeniului vizat prin proiectele/propunerile legislative.** Prin urmare, atunci când comisia specială comună elaborează o propunere legislativă a cărei dezbateră și adoptare se realizează în ședințe separate ale Camerelor Parlamentului, aceasta se înscrie de Biroul permanent al Camerei de reflecție pe ordinea de zi a plenului acestei Camere.

57. În consecință, rezultă că atribuțiile comisiei speciale comune nu se limitează la ipotezele în care Parlamentul lucrează în ședință comună. Din contră, astfel cum prevede și art. 8 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aceasta se constituie pentru avizarea unor acte normative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii, iar rezultatul activității sale urmează procedura prevăzută de Constituție sau regulament, după caz.

58. O viziune restrictivă asupra rolului comisiilor speciale comune ar duce la caracterul lipsit de eficiență al acestora, activitatea lor limitându-se, în procedura legislativă, numai la domeniile antereferate. Acest lucru ar însemna că numai comisiile speciale constituite separat la nivelul fiecărei Camere ar avea competența să elaboreze propuneri legislative pentru cvasimajoritatea domeniilor, comisii care, prin activitatea lor, nu

pot asigura o coerență, completitudine și unitate cu caracter general actului legislativ într-un domeniu dat, ele funcționând numai în cadrul Camerei de reflecție sau decizionale, după caz, iar multe proiecte/propuneri legislative aflate în diferite faze ale procedurii parlamentare ar scăpa acțiunii ei.

59. Prin urmare, rațiuni ce țin de eficiența și eficacitatea demersului parlamentar în sensul elaborării unor proiecte/propuneri legislative de o anumită complexitate, astfel cum prevede art. 8 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, justifică decizia Parlamentului de a constitui o asemenea comisie parlamentară. Decizia constituirii unei comisii comune speciale, luată cu respectarea prevederilor constituționale și regulamentare, ține de opțiunea exclusivă a Parlamentului, acesta având un drept propriu și original de apreciere în privința organizării activității sale. Oportunitatea luării unei astfel de decizii nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională, prin intermediul controlului de constituționalitate, Parlamentul fiind suveran în a-și stabili modul de organizare a activității sale.

60. De altfel, în practica parlamentară au existat mai multe situații în care au fost constituite astfel de comisii speciale comune chiar cu privire la domenii legislative în care Parlamentul lucrează în ședințe separate fie pentru avizarea unor acte normative complexe, fie pentru elaborarea unor propuneri legislative; în acest sens, Curtea amintește: Hotărârea Parlamentului României nr. 23/2002 privind constituirea Comisiei pentru elaborarea propunerii legislative privind revizuirea Constituției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 27 iunie 2002; Hotărârea Parlamentului României nr. 18/2003 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerilor legislative privind legile electorale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 30 iunie 2002; Hotărârea Parlamentului României nr. 7/2006 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerii legislative privind alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, a Președintelui României, alegerile autorităților administrației publice locale, finanțarea campaniilor electorale și alegerea europarlamentarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 15 mai 2006; Hotărârea Parlamentului României nr. 9/2009 privind înființarea unei Comisii speciale comune pentru dezbateră în fond, în procedură de urgență, a Codului penal, a Codului de procedură penală, a Codului civil și a Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 12 martie 2009; Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2009 privind constituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009; Hotărârea Parlamentului României nr. 6/2012 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru avizarea propunerilor legislative depuse și elaborarea unei propuneri legislative privind alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 27 martie 2012; Hotărârea Parlamentului României nr. 17/2013 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerii legislative de revizuire a Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 15 februarie 2013; Hotărârea Parlamentului României nr. 18/2013 privind constituirea Comisiei comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerilor legislative privind legile electorale, privind modificarea Legii partidelor politice și a Legii privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 95 din 15 februarie 2013; sau Hotărârea Parlamentului României nr. 56/2013 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru avizarea Proiectului de lege privind unele măsuri aferente exploataării minereurilor auro-argentifere din perimetrul Roșia Montană și stimularea și facilitarea dezvoltării activităților miniere în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 17 septembrie 2013.

61. Cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la art. 61 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că, în sine, prin constituirea comisiei speciale comune nu se încalcă principiul bicameralismului. Curtea, în jurisprudența sa, a constatat încălcarea principiului bicameralismului numai în situația în care cea de-a doua Cameră a adus proiectului/proponerii legislative o configurație juridică nouă/distinctă față de cea votată în prima Cameră, de reflecție [a se vedea, acest sens, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, sau Decizia nr. 534 din 12 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 25 iulie 2017]. Or, raportat la cauză, Curtea constată că elaborarea unei propuneri legislative de către comisia specială comună nu echivalează cu o eventuală obligație a Parlamentului de a o dezbate și adopta într-o singură Cameră. Astfel cum s-a arătat, Codul de procedură penală, Codul penal și legile din domeniul justiției se adoptă în ședințe separate ale celor două Camere [bicameralism autentic] și numai legile expres prevăzute de Constituție se adoptă în ședință comună [bicameralism atenuat].

62. Referitor la faptul că prin înființarea comisiei speciale comune se restrânge competența comisiilor permanente ale celor două Camere, Curtea constată că o atare critică este vădit lipsită de fundament juridic. O comisie specială, astfel cum ilustrează și denumirea sa, impune o **procedură specială**, distinctă de cea generală, competența sa făcând **inutilă parcurgerea procedurii generale de avizare sau adoptare a unui raport**. Din moment ce comisia specială întocmește un raport asupra unui proiect/proponeri legislative, este inutil ca o

comisie permanentă să întocmească un al doilea raport deoarece s-ar ajunge la crearea unei proceduri care ar dubla obligația inițială de întocmire a raportului. Astfel cum s-a arătat, comisia specială comună nu are drept de inițiativă legislativă, astfel că rolul ei este de a întocmi un raport asupra unui proiect/proponeri legislative care formează obiectul său de activitate, ceea ce înseamnă că *ab initio* competența comisiei permanente este exclusă din această procedură specială. Prin urmare, în această situație, Birourile permanente ale fiecărei Camere trebuie să aplice procedura specială, raportul asupra inițiativei legislative trebuind, în mod firesc, să fie solicitat comisiei speciale comune. Astfel, în dezbaterile și adoptarea raportului, oricare dintre membrii comisiei speciale comune, fie deputați, fie senatori, poate propune și vota amendamente, indiferent că procedura se află în fața Camerei Deputaților sau Senatului, iar prezentarea raportului în fața Camerei de reflecție sau decizionale urmând a fi realizată în aceleași condiții. De asemenea, Curtea mai reține că, odată constituită o asemenea comisie, ea trebuie înzestrată cu instrumente și proceduri care să o facă funcțională și eficientă. În caz contrar, ea s-ar comporta ca orice altă comisie permanentă, neputând, astfel, răspunde unei nevoi sociale însemnate care, de fapt, a stat la baza instituirii sale.

63. Cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la art. 64 alin. (4) din Constituție, în sensul că, deși activitatea comisiei speciale este limitată în timp, ea se poate permanentiza prin faptul că termenul-limită pentru finalizarea obiectivelor sale poate fi extins de către Birourile permanente reunite la solicitarea președintelui Comisiei, Curtea reține că, potrivit art. 6 alin. (1) din hotărâre, aceasta are la dispoziție un termen de 150 de zile pentru a-și îndeplini obiectivele. Faptul că art. 6 alin. (2) din hotărâre prevede posibilitatea prelungirii activității Comisiei speciale nu înseamnă că activitatea sa se permanentizează. Este o prevedere normativă cu caracter tehnic menită să asigure cadrul temporal necesar desfășurării activității Comisiei, ținând cont de amplitudinea, complexitatea și dificultatea acesteia. Prin urmare, reglementarea, de principiu, a posibilității prelungirii activității Comisiei speciale are în vedere realizarea obiectivelor pentru care a fost instituită, fără a se pune în discuție o alterare a naturii sale juridice.

64. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 69/2017 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea numărului maxim de posturi pentru Institutul Național al Magistraturii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 107 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Numărul maxim de posturi pentru Institutul Național al Magistraturii este de 95.

Art. 2. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi și în structura organizatorică aprobate se face cu respectarea termenelor și a condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Tudorel Toader

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

București, 22 februarie 2018.

Nr. 57.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Murgeni, județul Vaslui

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, înregistrat cu numărul M.F.P. 59299, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului prevăzut la art. 1 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Murgeni, județul Vaslui, cu destinația de sediu al Consiliului Local al Orașului Murgeni și al Primăriei Orașului Murgeni, potrivit anexei nr. 2, și se declară din bun de interes public național în bun de interes public local.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Justiției își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, modificările corespunzătoare în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Tudorel Toader

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Sirma Caraman,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 22 februarie 2018.
Nr. 58.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului cu nr. M.F.P. 59299, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Tip bun (mobil, imobil)	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situatie juridică	
									Baza legală	Administrator
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
59299	8.29.09	Imobil	Judecătoria Murgeni	P+1E Sc = 453 mp Sd = 906 mp CF nr. 71452 Nr. cad. 71452-C1	N — bloc locuințe S — Str. Teilor E — DN 24 A V — Poliția Murgeni	România, județul Vaslui, orașul Murgeni, str. Mihai Eminescu nr. 2	1994	487.727,00	Hotărârea Consiliului Local Murgeni nr. 17/1994	Ministerul Justiției

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Murgeni, județul Vaslui

Număr M.F.P.	Caracteristicile tehnice ale bunului care se transferă/C.F.	Adresă/Carte funciară/Număr cadastral	Valoarea bunului care se transferă (lei)	Persoana juridică de la care se transmite bunul/C.U.I.	Persoana juridică la care se transmite bunul/C.U.I.
59299	P+1E Sc = 453 mp Sd = 906 mp	România, județul Vaslui, orașul Murgeni, str. Mihai Eminescu nr. 2/ C.F. nr. 71452/ Nr. cad. 71452-C1	487.727,00 lei	Statul român, din administrarea Ministerului Justiției/ C.U.I. 4265841 Tribunalul Vaslui/ C.U.I. 7072330	Orașul Murgeni — domeniul public/ C.U.I. 3337710

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică A, a Liceului „Stephan Ludwig Roth”, situat în Piața G. Enescu nr. 7, municipiul Mediaș, județul Sibiu

Având în vedere Referatul nr. 6.695/2016 din 16 iunie 2017 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea Liceului „Stephan Ludwig Roth”, Piața G. Enescu nr. 7, municipiul Mediaș, județul Sibiu, în Lista monumentelor istorice, categoria II — arhitectură, monument, grupa valorică A,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Liceul „Stephan Ludwig Roth”, situat în Piața G. Enescu nr. 7, municipiul Mediaș, județul Sibiu, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică A, cu codul în Lista monumentelor istorice SB-II-m-A-21134.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Alexandru Vasile Oprean,
secretar de stat

București, 11 august 2017.
Nr. 2.566.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Liceul „Stephan Ludwig Roth”, situat în Piața G. Enescu nr. 7, municipiul Mediaș, județul Sibiu

Coordonate puncte contur

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	518822.033	450081.531
2	518818.668	450074.583
3	518808.568	450052.083
4	518806.879	450048.144
5	518791.882	450009.217
6	518792.468	450009.183
7	518773.968	449974.483
8	518769.592	449963.715
9	518755.032	449966.776
10	518753.268	449951.883
11	518752.068	449938.483
12	518751.802	449935.289
13	518749.668	449908.583
14	518749.593	449903.392
15	518710.840	449897.861
16	518655.517	449873.327
17	518635.952	449856.622
18	518629.881	449850.020

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
19	518627.068	449852.083
20	518622.168	449856.183
21	518621.568	449855.583
22	518617.174	449857.598
23	518609.389	449861.132
24	518585.468	449872.283
25	518585.404	449872.047
26	518574.649	449874.968
27	518574.668	449874.283
28	518566.968	449875.683
29	518550.866	449874.860
30	518548.012	449903.660
31	518545.596	449934.103
32	518542.097	449956.949
33	518515.899	449963.037
34	518503.765	449976.267
35	518500.768	450023.237
36	518489.872	450077.710

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
37	518505.484	450095.254
38	518488.425	450120.534
39	518493.268	450124.383
40	518495.668	450128.083
41	518500.668	450134.117
42	518507.268	450142.083
43	518507.668	450143.083
44	518513.738	450158.903
45	518516.403	450166.669

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
46	518517.309	450169.309
47	518519.963	450179.136
48	518529.275	450175.761
49	518536.711	450172.897
50	518539.492	450171.861
51	518553.928	450166.484
52	518560.671	450164.136
53	518565.217	450180.273
54	518569.068	450180.283

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

O R D I N

privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, a Școlii elementare evanghelice, situată în satul Gherdeal nr. 51, comuna Bruuiu, județul Sibiu

Având în vedere Referatul nr. 6.696/2016 din 16 iunie 2017 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea Școlii elementare evanghelice, satul Gherdeal nr. 51, comuna Bruuiu, județul Sibiu, în Lista monumentelor istorice, categoria II — arhitectură, monument, grupa valorică B,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează Școala elementară evanghelică, situată în satul Gherdeal nr. 51, comuna Bruuiu, județul Sibiu, ca monument istoric de tip m — monument, categoria II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice SB-II-m-B-21135.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Alexandru Vasile Oprean,
secretar de stat

București, 11 august 2017.
Nr. 2.567.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Școala elementară evanghelică, situată în satul Gherdeal nr. 51, comuna Bruuiu, județul Sibiu

Coordonate puncte de contur

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	484699.080	479650.409
2	484691.076	479685.129
3	484683.280	479705.906
4	484669.516	479747.621
5	484658.545	479776.149
6	484651.211	479832.881
7	484632.398	479836.584

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
8	484625.004	479816.731
9	484618.983	479818.983
10	484612.832	479824.044
11	484588.397	479828.044
12	484571.924	479829.504
13	484559.696	479836.501
14	484564.040	479849.894

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
15	484541.736	479855.960
16	484520.633	479862.233
17	484499.485	479868.585
18	484478.427	479874.462
19	484458.652	479879.935
20	484438.181	479887.692
21	484418.248	479892.520
22	484411.077	479876.279
23	484393.320	479842.795
24	484386.486	479833.562
25	484369.245	479792.792
26	484364.273	479789.476
27	484335.788	479835.591
28	484310.660	479854.921
29	484304.947	479850.318
30	484299.437	479845.832
31	484293.864	479839.359
32	484287.110	479831.981
33	484273.721	479818.842
34	484256.585	479803.111
35	484242.745	479794.228
36	484236.632	479791.087
37	484231.408	479791.948
38	484241.390	479780.496
39	484259.952	479761.887
40	484283.946	479726.432
41	484283.809	479721.098
42	484302.169	479717.474
43	484307.579	479702.684
44	484309.967	479692.332
45	484309.815	479684.749
46	484305.946	479678.785
47	484297.712	479671.462
48	484291.027	479664.967
49	484285.266	479660.872
50	484293.495	479656.867
51	484264.460	479543.600
52	484240.295	479452.830
53	484238.645	479430.216
54	484238.779	479423.694
55	484246.294	479417.393
56	484257.083	479419.245

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
57	484268.770	479419.643
58	484294.769	479418.908
59	484300.578	479415.207
60	484312.626	479409.851
61	484330.144	479403.348
62	484344.603	479410.124
63	484349.925	479415.156
64	484357.288	479413.114
65	484376.399	479436.324
66	484380.868	479450.788
67	484420.296	479447.107
68	484462.354	479415.286
69	484465.568	479422.538
70	484482.633	479409.475
71	484493.506	479402.350
72	484510.355	479392.872
73	484519.229	479390.837
74	484526.032	479387.466
75	484548.511	479412.662
76	484563.898	479433.336
77	484585.357	479460.469
78	484596.550	479473.988
79	484599.109	479482.627
80	484599.429	479493.906
81	484603.045	479519.656
82	484616.785	479585.579
83	484624.012	479587.272
84	484635.023	479588.757
85	484638.771	479589.139
86	484639.153	479604.443
87	484630.587	479626.786
88	484604.295	479657.390
89	484606.796	479659.700
90	484615.949	479667.917
91	484618.361	479665.172
92	484623.091	479661.623
93	484631.381	479658.011
94	484641.500	479654.736
95	484657.047	479651.916
96	484686.726	479647.120
97	484692.710	479647.943

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

O R D I N

privind clasarea în Lista monumentelor istorice ca monument istoric, categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, a Școlii elementare evanghelice, situată în satul Bruiu nr. 314, comuna Bruiu, județul Sibiu

Având în vedere Referatul nr. 6.701/2016 din 16 iunie 2017 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea Școlii elementare evanghelice, satul Bruiu nr. 314, comuna Bruiu, județul Sibiu, în Lista monumentelor istorice, categoria II — arhitectură, monument, grupa valorică B,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1), pct. 2 lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Școala elementară evanghelică, situată în satul Bruiu nr. 314, comuna Bruiu, județul Sibiu, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice SB-II-m-B-21137.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Alexandru Vasile Oprean,
secretar de stat

București, 11 august 2017.
Nr. 2.568.

ANEXĂ

**Zona de protecție a monumentului istoric Școala elementară evanghelică,
situată în satul Bruiu nr. 314, comuna Bruiu, județul Sibiu**

Coordonate puncte contur

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	485992.004	477233.681
2	485987.173	477224.103
3	485974.964	477208.374
4	485963.898	477193.348
5	485959.000	477194.877
6	485956.621	477186.031
7	485956.171	477175.952
8	485955.342	477171.943
9	485946.015	477153.558
10	485945.073	477145.643
11	485941.262	477131.625
12	485933.610	477129.502
13	485925.126	477124.652
14	485918.281	477116.903
15	485915.007	477104.909
16	485915.339	477094.090
17	485916.924	477085.673
18	485923.777	477083.571
19	485910.332	477061.677
20	485910.141	477056.300
21	485902.558	477030.945
22	485895.872	477021.157
23	485895.782	476991.864
24	485898.423	476971.660
25	485894.345	476960.764
26	485889.740	476933.546
27	485895.330	476917.843
28	485888.737	476885.760
29	485874.762	476872.854
30	485869.597	476862.354
31	485857.054	476824.529
32	485854.775	476816.767

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
33	485842.785	476799.190
34	485835.110	476785.293
35	485843.128	476780.918
36	485845.834	476780.222
37	485863.283	476771.301
38	485870.733	476768.070
39	485868.026	476761.397
40	485874.406	476758.012
41	485903.021	476747.629
42	485951.165	476733.497
43	486013.342	476713.423
44	486041.004	476703.794
45	486052.849	476701.057
46	486043.824	476682.998
47	486057.926	476675.850
48	486080.890	476666.052
49	486108.352	476655.081
50	486143.165	476640.582
51	486150.627	476667.623
52	486234.964	476636.758
53	486271.610	476626.638
54	486275.258	476647.375
55	486277.150	476691.883
56	486280.076	476728.552
57	486281.332	476734.478
58	486286.510	476751.590
59	486291.028	476763.078
60	486305.094	476757.384
61	486312.831	476765.522
62	486326.620	476802.638
63	486327.711	476808.593
64	486330.786	476817.128

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
65	486347.891	476856.304
66	486359.696	476887.565
67	486365.487	476898.033
68	486381.656	476917.882
69	486388.005	476927.806
70	486400.107	476950.731
71	486423.568	477002.974
72	486408.184	477012.147
73	486380.627	477024.050
74	486333.440	477040.051
75	486321.212	477045.139
76	486297.729	477052.345
77	486298.818	477063.780
78	486288.000	477066.095
79	486287.183	477084.133

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
80	486284.861	477094.669
81	486293.146	477095.130
82	486273.661	477133.503
83	486271.974	477135.345
84	486232.390	477120.763
85	486189.585	477109.865
86	486182.266	477151.479
87	486176.608	477213.990
88	486162.287	477215.229
89	486094.501	477225.278
90	486067.493	477219.965
91	486042.705	477226.661
92	486018.287	477234.705
93	486016.717	477233.553
94	486001.593	477234.967

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090502